

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Datakriminalitet).

(Lovforslag nr. L 221).

Lovforslaget tilsigter, at der gennemføres forskellige ændringer i straffeloven med henblik på bekæmpelse af datakriminalitet.

Som bekendt har en række sager om datakriminalitet gennem de sidste par år givet anledning til offentlig omtale og diskussion. Der er herunder blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt de gældende bestemmelser i straffeloven yder tilstrækkelig beskyttelse mod datakriminalitet.

Jeg besluttede i marts 1984 at anmode straffelovrådet om at foretage en samlet vurdering af, om de gældende regler i straffeloven er tilfredsstillende udformet med henblik på disse nye kriminalitetsformer.

Straffelovrådet har nu afgivet sin betænkning. Rådet stiller forslag om ændringer af straffeloven med henblik på en mere effektiv bekæmpelse af datakriminalitet. Det er disse forslag i straffelovrådets betænkning, som danner baggrund for lovforslaget.

Spørgsmålet om datakriminalitet har naturligvis mange andre aspekter end de rent strafferetlige.

Straffelovrådet fremhæver i sin betænkning om datakriminalitet, at brugen af *sikkerhedsforanstaltninger* utvivlsomt har en langt større præventiv betydning end nogle ændringer i straffeloven. Jeg er enig i denne vurdering og finder det derfor af væsentlig betydning i forbindelse med dette forslag om ændring af straffeloven at rejse spørgsmålet, om vores datasikkerhed i Danmark er tilstrækkelig stor.

Lovbestemmelserne om datasikkerhed findes i vore to registerlove om henholdsvis offentlige og private registre. Begge love indeholder bestemmelser om, at det offentlige, henholdsvis de private virksomheder, skal træffe de fornødne sikkerhedsforanstaltninger imod, at oplysninger i EDB-registre misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

Disse generelle bestemmelser skal ses i sammenhæng med den betydningsfulde godkendelses- og kontrolfunktion, som register-

tilsynet udfører, navnlig i forbindelse med offentlige myndigheders registre.

Vi har ikke her i landet konstateret særlig mange misbrug af offentlige myndigheders registre. Dette hænger efter min opfattelse nøje sammen med, at datasikkerheden for disse registre – også internationalt set – har en meget høj standard. Det er også min bestemte opfattelse, at private virksomheder i stadig stigende omfang træffer effektive sikkerhedsforanstaltninger imod misbrug af deres dataanlæg, og at f.eks. bankernes og sparekassernes meget omfattende sikkerhedsforanstaltninger har været en medvirkende årsag til, at datakriminaliteten har haft et så relativt begrænset omfang, som tilfældet synes at være.

Udviklingen inden for datateknologien går som bekendt meget hurtigt, og mulighederne for nye former for misbrug af dataanlæg stiger tilsvarende. Derfor følger registertilsynet og justitsministeriet udviklingen på dette område meget nøje med henblik på at sikre, at de gældende sikkerhedsforskrifter løbende ajourføres.

Vi ved ikke præcist, hvor stort et omfang datakriminaliteten har her i landet. Det skyldes dels, at mange forhold formentlig ikke bliver opdaget, og dels, at der i en del tilfælde ikke sker anmeldelse til politiet af forhold, der er blevet opdaget. Oplysninger fra andre lande tyder på, at datakriminaliteten har fået et meget stort omfang. De mest omfattende og indgående undersøgelser vedrører forholdene i USA, hvor der er eksempler på økonomiske besvigelser ved hjælp af datateknik i meget stor stil. Disse *udenlandske erfaringer* har straffelovrådet gjort brug af under sit arbejde med spørgsmålet om datakriminalitet, og straffelovrådets formand har sammen med repræsentanter for justitsministeriet deltaget i møder med repræsentanter for de andre nordiske lande og i OECD for yderligere at udbygge vores viden om datakriminalitetens karakter og omfang og dens øvrige internationale aspekter.

Man skal i den forbindelse også gøre sig klart, at den nye teknologi i vidt omfang gør det muligt, at gerningsmanden kan sidde foran en terminal i ét land og påvirke en databehandling i et andet land. Det er derfor vigtigt, at straffelovens regler om vore domstoles jurisdiktionskompetence giver domstolene tilstrækkelig mulighed for at pådømme så-